

gende for hele det paagældende Erhverv, hvis Lovgivningsmagten nu vilde gaa til at fastsætte en Begrænsning af Arbejdstiden. Jeg kan derfor for begge disse Henstillinger Vedkommende anbefale, at det høje Ting følger Udvalgets og Udvalgsflertallets Indstilling, men hvis det fra anden Side ønskes, er vi selvfølgelig villige til at lade Spørgsmaalet videre overveje i et Udvalg.

Hauge: De 5 Forslag, der her foreligger for Rigsdagen, har jo alle deres Oprindelse fra Fredstraktaten af 28. Juni 1919. Ifølge Fredstraktatens Artikel 405 skal alle de Regeringer, der har tiltraadt Folkenes Forbund, naar vedkommende Stat er Medlem af den til Forbundet knyttede Arbejdsorganisation, inden Udløbet af 1 Aar efter, at denne Organisations Generalkonferencer er afholdte, fremsætte Forslag for de vedkommende Rigsdage om de paa Konferencerne vedtagne Konventionsudkast og Henstillinger. Det er jo i Overensstemmelse hermed, den højtærede Handelsminister har forelagt Rigsdagen disse 5 Forslag. De deler sig i to Grupper. Efter Bestemmelserne kan Forslagene forelægges enten som Henstillinger, d. v. s., at de ikke skal ratificeres, men kun faar national Betydning, eller som Forslag til Konventioner, og skal da ratificeres. Her foreligger to Henstillinger fra Genua-Konferencen og tre Konventionsforslag, og alle gælder de Søens Arbejdere. Rigsdagen er selvfølgelig rent formelt frit stillet baade overfor den første og den anden Art, baade overfor Henstillingerne og overfor selve Konventionsforslagene, men i Virkeligheden maa man, i alt Fald set fra vort Synspunkt, betragte Sagen saaledes, at Rigsdagen til en vis Grad er bundet, bundet af sin Tilslutning til Folkeforbundet og bundet ved den Interesse, som i alt Fald Danmark som en mindre Stat maa have i, at der i videst muligt Omfang træffes internationale Foranstaltninger.

Jeg skal nu kort gøre Rede for Forslagene og knytte nogle faa Bemærkninger til dem. Den første Henstilling gælder en Begrænsning af Arbejdstiden ved Sejlads i indre Farvande. Der har om alle Forslagene været nedsat Udvalg. Det blev af den højtærede Handelsminister i hans Forelæggelse baade af Arbejdsgivere og Arbejdere. Dette er ikke helt rigtigt. I det Udvalg, der har behandlet Spørgsmaalet om Begrænsning af Arbejdstiden i Fiskeriet, ses det ikke, at andre har deltaget i Udvalgsarbejdet end saadanne Mænd, som maa anses for at være Arbejdsgivere, eller hvis Interesser i alt

Fald maa siges at være ligestillede med Arbejdsgiverinteresser. Dertil kan man naturligvis sige, at man ikke i egentlig Forstand har Arbejdere indenfor Fiskerinæringen, i alt Fald ikke mange. Men jeg mener alligevel, at man her maa fremhæve og fastholde, at dette Udvalg har haft en ensidig Sammensætning. Selve den arbejdende Klasses Interesser har ikke været repræsenterede i dette Udvalg, og derfor kan man heller ikke uden videre acceptere dette Udvalg som en fuldgyldig Repræsentation for de Interesser, der skulde varetages ved denne Lejlighed.

Det Udvalg, der har behandlet Spørgsmaalet om Arbejdstiden ved Sejladsen i indre Farvande, har delt sig i et Flertal og et Mindretal; Udvalget har altsaa ikke kunnet blive enigt om Principperne. Tre Medlemmer, nemlig Repræsentanterne for Sømandenes Forbund, for Søfyrbødernes Forbund og for Maskinmestrenes Forbund, henstiller til Regeringen, at Konferencens Henstilling tages til Følge, og de begrundet det med, at man maa tilstræbe i videst mulige Omfang at gennemføre det, som er fastslaaet som international Regel i Fredstraktaten, nemlig at man skal have en Arbejdsuge paa højst 48 Timer. Nu kan der ganske vist gøres adskillige Indvendinger imod at gennemføre noget saadant for den Sejlads' Vedkommende, der foregaar indenfor vore Farvande, men jeg kan dog ikke se rettere, end at det vil være muligt at træffe Foranstaltninger af en saadan Beskaffenhed, at Arbejdstiden for Folkene om Bord i de vedkommende Skibe bliver reguleret. Jeg haaber, det skal blive muligt i et Udvalg at opnaa Tilslutning til dette Standpunkt. At Redernes Repræsentanter ikke har kunnet tiltræde den foreslaaede Ordning, er forstaaeligt nok; mindre forstaaeligt er det, at ogsaa Regeringens Repræsentanter i Udvalget pure har afvist den og oven i Købet positivt fraaraader at gaa med til den.

Den anden Henstilling gaar ud paa, at der skal foretages Foranstaltninger til Begrænsning af Arbejdstiden indenfor Fiskeriet. Ogsaa her gælder det jo, at man ikke skal have en større Arbejdstid ugentlig end de 48 Timer. Udvalget fraaraader positivt at tage Henstillingen til Følge og udtaler, at man kan betragte en saadan Ordning som skadelig for Fiskeriet. Begrundelsen er blandt andet den, at der ikke indenfor Fiskerinæringen her i Landet findes egentlige Arbejdere, men at den aldeles overvejende Del af Fiskerne fisker under lige Vilkaar eller fisker paa